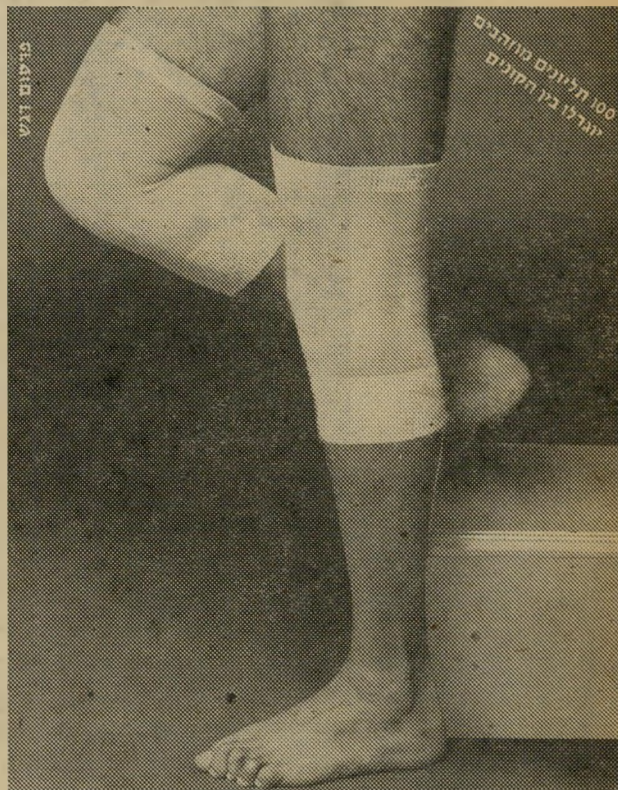

חם בעולם התחתון

להקלת כאבים ושמירת חום הפרקים מגיני ברכיים מצמר אנגורה

מבחר מוצרים מצמר אנגורה בבתי המרקחת, במשביד לצדכנ בסופרפארם ובסלונים מובחרים

אנגורה

הלהיט החם של החורף

הטלויזיה הכי טובה לא יכולה לתפקד עם אנטנה גרועה

טיב הקליטה של הטלויזיה שלך תלוי באיכות ובהתקנה של האנטנה. לכן, כשאתה רוצה להתקין אנטנה חדשה או לשפר את הקליטה של האנטנה הישנה פנה למומחים! פנה לאנטקו. אנטקו היא החברה היחידה בכל גוש דן, אשר מנוהלת ע"י מהנדס אלקטרוניקה מזה 12 שנה, ומעסיקה טכנאי אלקטרוניקה בכל צוות המתקין אנטנות לטלויזיה.

אל תוותר אתה יכול לקלוט ירדן ערוץ 6

פנה לחברת אנטקו והיא תתקין לך אנטנה ראווה לטלויזיה שלך.

הנדסת אנטנות
אנטקו

רחוב יהודה המכבי 95, תל-אביב, טלפון 456527, 453514

אמנות

יוספה משחקת

פרק א': זרימה וקצב

כשביקרה אביטל גרינברג בניו יורק לפני זמן מה, הראתה את שיקופיות עבודותיה לכמה אנשים חשובים בתחום האמנות. ארווין קארפ, בעל גלריה אוקיי הארטיס, אמר לה לאחר שהתבונן בשיקופי פיות: אוקיי, בואי נלך לסטודיו שלך, כי ברצוני לחזות בשאר עבודותיך. אביטל צחקה וענתה שזה קצת רחוק, בישראל. קארפ הבטיח לה, שבביקור שייערוך בעתיד בישראל לא יחמיץ ביקור אצלה.

גם ג'ון וובר, בעל הגלריה הנור דעת וובר, נתן לה להבין, שכדי להציג בניו-יורק מוטב לשבת בה. אולם בזה לא תמו חוויותיה שם. הוצע לה גם לקבל סטודיו ב-P.S.1, שהוא בניין נטוש של בית-ספר, שהפך לסטודיו-לאמנים ואולם-תצוגה גדול, המרכז בתוכו את האמנות החדשנית ביותר. פעילים בו, בין היתר, אמנים מפורסמים כדניס אופנהיים.

דמעות עמדו בעיניה של אביטל,

שרה אינר

עבודות מנייר-אריזה חום

לעשות עם יצירותיה בתום התערובה. גם לאביטל גרינברג תהיה בעיה דומה, אולם לאביטל תהיה אפשרות פשוט לפוצץ את שקיות הניילון וזהו. שרה חשבה והציעה לאחת מחברותיה לקחת את היצירות לביתה הגדול, שם ימצא מקום לתלותן. החברה השיבה: אם אני אאלץ לקחת את העבודות — תאלצי את לקחת את בעלי! כי הוא לא מסכים להיות בכפיפה אחת עם ציורים מודרניים!

שרה אינסלר מלווה את בעלה, הגניקולוג וראש החוג לגניקולוגיה באוניברסיטה, בנסיעותיו הרבות לכנסים-בינלאומיים בעולם. כך היא רואה מה מתרחש כיום בשטח האמנות בכל מקום, ויודעת למקם את עבודותיה מבחינת ההיסטוריה של האמנות.

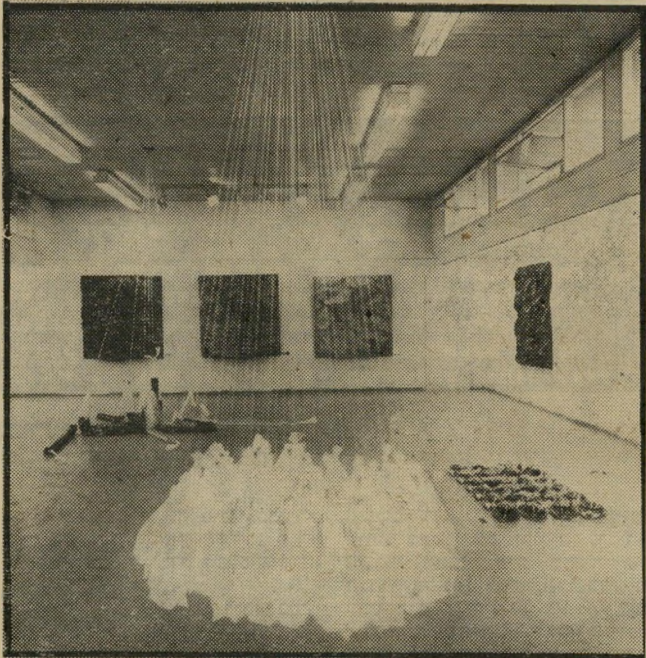
היא מספרת לדוגמא, שבהיותה בספרד חרשה את כל הגלריות, ולהפתעתה מצאה שם המון "רפי לביא" קטנים. מעניין מי השפיע על מי, היא אומרת. רפי היה למעשה זה שתמך בצורת ציורה המופשט. למרות שהוא עצמו נחשב כמשפיע על כולם לשרבט על דיקטום.

ציור מופשט, תמיד, הוא הסיגנון של אינסלר מראשית דרכה. אמר רתה הפעם שונגה, אולם זהה, ולכל הנכנסים לביתן-האמנים מוזמנת חוויה, הן בגלל עבודות אביטל גרינברג והן בגלל עבודות שרה אינסלר. חוויה מרעננת מאין כמוה.

חזרה למוטב

מי שהטיל ספק בכך שמה שגרשוני הוא צייר מוכשר בגלל עבודות האמנות הענייה שלו בי שנים האחרונות, יוכל להיווכח בטעותו כשיציץ לחדר-השינה של בעלת-הגלריה שרה לוי, שם תלוי ציור ישן של גרשוני בצבע, אמנם קשה להאמין, אבל זהו זה. האמן הוא צייר וקולוריסט מחונן.

הוכחה נוספת, וקלה יותר להשיג, היא ציוריו בתערוכה קבוצתית בגלריה נעמי גבעון בתל-אביב, שטרם ידענו הוא מענקי הציור הישראלי. ציוריו, התלויים בצד ציורי פנחס כהן גן (צבע על בד), אברהם אילת (ברישומים עם כתמי צבע, המהווים גם כן חזרה לשורשי שיו קולוריסט מעולה), ויותר מכל, ציוריו של משה גרשוני, מהווים חגיגה לעין, ובעת ובעונה אחת הכוונה חגיגת של חזרה למוטב, דהיינו, למיכחול והצבע. הקהל הישראלי לא אהב אף פעם את האמנות המינימליסטית שלא אמרה לו כלום, שרוב האמנים סגדו לה, ולאף אחד אחר בלעדיה. בארץ לא הוצג בגלריות האיכותיות

פסלים רכים של אביטל גרינברג מראה כללי

את מלוא תשומת-הלב, בתל-אביב, בניו-יורק או בכל מקום אחר, ויש הצדקה לתחושתה.

יוספה משחקת

פרק ב': שחיה בצבע

שרה אינסלר ספגה את האהבה לצבע עוד ממוריה במכון לאמנות בבתיים. בעניין הזה היא שוחה באופן טבעי. לכן, התליטה להוציא את כתמי הצבע מהבד, ולשים אותם כמו שהם על גבי הקירות. התוצאה המוצגת בביתן-האמנים היא מעניינת ומרתקת.

כיצד יוצרת הבלונדית הנאה את כתמי הצבע הללו המרכיבים את יצירותיה? החומר שמהן עשויות היצירות הוא נייר-אריזה חום, שעומו חורים במיכחול. הקימוטים של הניר, שאותו צבעה בכל יצירה בצבעים שונים — פעם אדומים, פעם צהובים, סגולים או כחולים — הם טבעיים היישר מהמישולח, וה"כתמים" בונים קומפוזיציה מאור זנת היטב, על-פי כל הכללים. היא שיחקה אותה עד הסוף פה, ולכן, שם התערוכה יוספה משחקת תואם אותה להפליא.

הבעיה החמורה ביותר היא מה